

לא "כשלים", אלא מכשולים

תגوبת עדالة לד"ח מבקר המדינה בנושא משבר הדיור | מרץ 2015

ככל שה מדיניות של "יד אחת מפקיעה והורסת יד שנייה בונה" ובכל עוד המדינה רואה באינטרס של המיעוט הערבי כמתנשא חזיתית עם האינטרס של הרוב היהודי, אין בהמלצות מבקר המדינה כדי לפתח את משבר הדיור בחברה הערבית.

ל פני כחודש ימים פרסם מבקר המדינה דו"ח ביקורת מיוחד על משבב הדיוור בישראל. דו"ח הביקורת, שהשתרע על פני 295 עמודים, מנה את הנסיבות שהובילו לעליית מחירי הדיוור והצביע על הגורמים והאחראים לכך. נתח קטן בלבד של הדו"ח התיחס בצורה קונקרטית למצוות הדיוור ביישובים הערביים והגורמים לכך.

"մשבב הדיוור" ו"מצוות הדיוור":

דו"ח המבקר מנתה את המגמות העיקריות בשוק הדיוור בעשור האחרון. לפי הדו"ח, מחירי הדירות בשנים 2008-2013 עלו בצורה ניכרת באופן שיש בו כדי לפגוע פגיעה ממשית ברמת החיים ובוחן הכלכלי של משקי הבית.¹ ניתוח זה של משבב הדיוור מהפרנספקטיב של עליית מחירי הדיוור ומהסדור ביחסות דיוור מאפשר למבקר לסתת המלצות קונקרטיות על "ליקויים" או "כשלים" בהתמודדות הממשלה וגופי התכנון בעשור האחרון עם משבב הדיוור ולהציג פתרונות אשר אימוצן יש בו כדי להשיג את ייעדו ולהזיל את מחירי הדיוור.

אך בעוד שהסתטוס של "մשבב דיוור" בחברה היהודית נמדד בעיקר על ידי מחירי הנדלין ביישובים היהודיים ומהסדור ביחסות דיוור, הרי ש"մשבב הדיוור" בחברה הערבית מקבל משמעויות שונות, שהנט הכלכלי לרכישת קורת גג איננו אלא אינדיקציה אחת, מבון רבות, למהות ולעומק מצוות הדיוור ממנה סובלת אוכלוסייה זו במשך שנים רבות.

על כן, בעוד המלצות מבקר המדינה לפתרון משבב הדיוור יכולות להשיג את יעודה לעניין משבב הדיוור בחברה היהודית, הרי שהמלצות אלו אינן מקיפות את כל החסמים והמכשולים הניצבים בפני האוכלוסייה הערבית ולא מספקות מענה הולם להם. שכן, מצוות הדיוור ביישובים הערביים אינה תולדה של "כשלים" או של "ליקויים" אלהтвор של מדיניות מכונת, עקבית ושיטתיות המדירה את האוכלוסייה הערבית והמציבה בפני חסמים ומושלים רבים המונעים את התפתחותה.

המלצות המבקר:

ב כדי להתמודד עם הליקויים שהצטברו לאורך השנים, ממליץ מבקר המדינה לממשלה לשפר את איכותו של המידע הנדרש לגופים הרלוונטיים לקבלת החלטות מושכלות בתחום הדיוור ולשכלל את הכללים לאיסופו ולניתוחו; לייעל את רשות הייצור של יחידות דיוור, לקצר את הליקוי התכנון המתאריו ולשפר את התיאום הבין-משרדי הנדרש לצורכי קידומן הייעיל של תכניות; לפועל להסדרה כוללת של תחום הדיוור בר ההשגה כמרכז חיוני במדיניות הדיוור הלאומית הכוללת ואורך הטווח; וכן, לבחון את רכיבי עליות הבנייה למגורים וمسקלים במחיר הדירה בכלל ואת שיעור המסים וחילקה של המדינה במחיר הדירה בפרט.²

¹ מבקר המדינה דו"ח ביקורת – משבב הדיוור – 30 (2015) 43 (להלן: "דו"ח המבקר").

² שם, עמ' 16.

מצוקת הדירות ביישובים הערביים: חסמים ומכשולים

דו"ח המבקר מעיד כי האוכלוסייה הערבית זוקה לבניית 13,000 יחידות דירות בשנה, כאשר בפועל נבנות 7,000 יחידות דירות בלבד, רובה בבנייה עצמאית. משמעות הדבר היא כי בכל שנה נרשם מחסור של 5,000 יחידות דירות.³ אך, מצוקת הדירות בחברה הערבית, אינה מתמזה, כפי שנסביר להלן, במחסור ביחידות דירות בלבד, אלא הינה תולדה של מדיניות מכונת ארוכת שנים.

להלן, נפרט את ההיבטים העיקריים של מצוקת הדירות בחברה הערבית ואת הגורמים לה, כפי שהם עולים מדו"חות ומחקרים שונים של ארגוני החברה האזרחים ושל גורמים ממשלתיים:

a. הגבלות על יחידות הדירות מכוח תוכניות מתאר לאומיות:

דו"ח המבקר המדינה מקדיש פרק שלם לדיוון בליקויים שנפלו בירושמה של תוכנית המתאר הארץית, תמי"א 35, שבין מטרותיה מトン מענה לצורכי הבניה והפיתוח של מדינת ישראל.⁴ ירושמה של אותה תוכנית לא יוביל בהכרח למציאת פתרון למצוקת הדירות ביישובים הערביים שכן, אותה תוכנית סימנה את היישובים הערביים במרקם "מושט שימור" בהם אפשרויות הפיתוח מוגבלות.⁵ כמו כן, מרבית השטח מסביב היישובים הערביים סומנו מכוח תוכניות מתאר אחרות, כגון תמי"א 22, כ"שטחים פתוחים" או כבעל "rangleות גובהה" ובכך הוגבלו אף יותר אפשרויות הפיתוח שלהם.

b. הייעדרן של תוכניות מתאר מעודכנות ביישובים הערביים:

דו"ח המבקר התיחס לצורך עדכון התוכנון המתארי ברמות המחויזות והמקומיות. בעיה זו חריפה שבעתים ביישובים הערביים שהם הנפגעים העיקריים מייעדרן תוכניות המתאר המחויזות והמקומיות. בהקשר זה ניתן כי בין 139 יישובים ערבים, רק ב 41 יישובים יש תוכניות מתאר עדכניות וזאת על אף קיומן של מספר תוכניות ממשלתיות לקדם את התוכנון המתארי ביישובים הערביים.⁶ הייעדרן של תוכניות מתאר לישובים, או קיומן של תוכניות מתאר ישנות, לא מאפשר לאמוד את צרכי התושבים ולהcinן תוכנית שאתאפשר את פיתוח היישובים בצורה שתיתן מענה לצרכים של התושבים hon מבחינה תוכנונית והן מבחינה הקצתה שטחי מגוריים ויחידות דירות.

ג. שטחי שיפוט:

שטח השיפוט של 139 היישובים הערביים המוכרים משתרע על כ- 2.5% בלבד משטח המדינה, כאשר מאז 1948 לא הוקם ולוי ישוב עברי אחד. למרות הריבוי הטבעי והגדיל של האוכלוסייה, שטח השיפוט של היישובים לא רק שלא הורחב אלא אף צומצם. כך למשל, מאז 1948, 70% מקרקעות הכפר עין מהאל הופלו מבעליהם לצורך בניית שכונות חדשות בעיר נצרת עילית; שטח העיר סח'ין הצטמצם לכדי 15% משטחה של העיר המנדטורית.⁷ בקשوت רבות הוגש על ידי הרשותות המקומיות הערביות לשינוי שטחי שיפוט אך כמעט שינויים מינוריים, בקשות אלה נדחו.⁸ מזיאות זו, הובילה להגדלת צפיפות האוכלוסייה ביישובים הערביים פי 11,⁹ ותרמה ממשמעותית למצוקת הדירות.

³ שם, בעמ' 208.

⁴ שם, בעמ' 125, 132-125, 147-137.

⁵ קיס נאסר מצוקת הדירות והרישות מבנים בחברה הערבית בישראל: מכשולים נוכחים והמלצות לשינוי 27 (2012) (להלן: "מצוקת הדירות והרישות מבנים").

⁶ המוכרו הערבי לתכנון אלטרנטיבי ובמקומות - מתוכנים למען זכויות אדם התוכנון המתארי ביישובים הערביים בישראל – תמנונת מצב 10, 29-26 (2012) (להלן: "התוכנון המתארי"); דו"ח המבקר, לעיל ה"ש, עמ' 208.

⁷ עאווי בנא "מצוקת הדירות בקרב החברה הערבית בישראל" עמ' 1 (2011) www.acri.org.il/he/wp-content/uploads/2011/08/housing-arabcitizens0811.pdf.

⁸ הרשות לפיתוח כלכלי של מגור המיעוטים במשרד ראש הממשלה "ה策עה לפתרון סוגיית התכנון והדירות במגזר הערבי" (הוגש לצוות המשנה בנושא דירות בוועדה לשינוי כלכלי חברתי בראשות פרופ' מנואל טרכטנברג, 2011) (להלן):

ד. אֵין נִיצול שֶׁל קָרְקָעַ הַמִּדְינָה וְהַיּוֹדרָה שֶׁל בְּנִיהַ בִּיוֹזָמָה צִיבּוֹרִית:

קרקעות מדינה ובניה ביווזמה ציבורית יכולות לשמש, בנוסף לשימושים הציבוריים הרגילים, כלים אפקטיביים למתן מענה מבוקר ומיידי לצרכי שוק הדיור באזור מסוים. שכן, בנוסף להגדלת היצע הדיור באזור הרלוונטי, היא מאפשרת לעשות זאת בדומה למוקרתת תוך התאמת היצע לצרכים של האוכלוסייה, בעיקר מבחינות מודדי המימוש, וכן תוך ניצול ייעיל של קיבולת הבניה. רוב הקרקעות ביישובים הערביים הן בעלות פרטיה המרכזות בידי חלק קטן מהאוכלוסייה. מצאי קרקעות המדינה שנשארו בתחום היישובים הערביים הינו מצומצם ביותר ובפועל הם משמשים בעיקר למטרון הטבות ליוצאי מערכות הביטחון.¹⁰

ניתוח מרכזי "עדالة" למכרזים שפרסמה רשות מקראקי ישראל לאורך השנה החולפת העלה כי במשך תקופה זו פרסמה רשות מקראקי ישראל מכרזים לבניית 38,261 יחידות דיור חדשות ביישובים היהודיים (לא כולל ערים מעורבות) לעומת 1,844 יחידות דיור בלבד ביישובים הערביים- דהיינו 20% מהאוכלוסייה זוכים לנתח הנמוך מ- 5% מהיצע היחידות החדשנות. טבלאות המסכימות אתנית מכרזים רשות מקראקי ישראל לשנת 2014 מצורפות בסוף מסמך זה.

בשנת 2009, רק 1.2% מכלל הבניה החדשה ביישובים הערביים (המוניים יותר מ- 10,000 תושבים) הייתה ביווזמה ציבורית וזאת לעומת 16.3% ביישובים היהודיים באותו גודל.¹¹ צירוף עובדה זו, לנตอนים לגבי המכרזים המשווקים ביישובים הערביים וכן לגבי מדיניות התמיכות של הממשלה, כפי שיאסביר להלן, מובילים למסקנה שלא התרחש שינוי במדיניות זו.

אף קרקעות המדינה הסמכות ליישובים הערביים אין נתנות מזור לביעות של היישובים היהודיים שכן הן מייעדות, בהתאם לתוכניות מתאר ארציות, לשמש כיערות ושמורות טבע מה שמנוע את הרחבת שטחי השיפוט של היישובים הערביים ואת שינויי ייעודם למגורים או לפחות מענה לצרכים אחרים של היישובים.¹²

ה. כִּישְׁלׁוֹן בְּשִׂיוֹוק מִכְרֹזִים:

דו"ח מבקר המדינה מתייחס לחסמים בפני שיווק קרקע ועומד על כך שחלק לא מבוטל של היחידות הדיור המתוכננות לשיווק בפועל לא ממומשות.¹³ בעיה זו הינה הרבה יותר חמורה ביישובים הערביים.

מחקר של עמותת סיוכו מעיד כי מרבית הדירות ביישובים הערביים, כאשר מתפרסמים מכרזים למגורים ביישובים ערביים 80% מהמכרזים נפסלים ולא מגיעים לכדי מימוש, וזאת לעומת שיעור של 30% ביישובים היהודיים.¹⁴ סיבת הכישלון של 65% ממכרזים אלה בשנים 2003-2010 הייתה היעדר הצעות למכרזים שפורסמו.¹⁵ נתונים אלה מעידים על קיומם של חסמים בפני האוכלוסייה הערבית להגיש הצעות למכרזים. להלן נציגו שניים מהם.

⁹ הצעת הרשות לפיתוח כלכלי

¹⁰ afed.gov.il/Documents/%D7%9E%D7%97%D7%A7%D7%A8%D7%99%20%D7%9E%D7%9E%D7%9E/aravim_diur5.pdf

¹¹ בנה, לעיל ה"ש 7, עמ' 1.

¹² הצעת הרשות לפיתוח כלכלי, לעיל ה"ש 8, עמ' 4.

¹³ סיוכו- העמותה לקידום שוויון אזרחי "מדץ השוויון" ממדץ השוויון 4, עמ' 37 (2010).

¹⁴ הצעת הרשות לפיתוח כלכלי, לעיל ה"ש 9, עמ' 4.

¹⁵ דו"ח המבקר, לעיל ה"ש 1, עמ' 217.

¹⁶ סיוכו- העמותה לקידום שוויון אזרחי "שיווק קרקע המדינה לפיתוח ובניה ביישובים ערביים" מחסומים לסייעים, 3, עמ' 36 (2011).

¹⁷ שם, עמ' 31.

א. חסם ראשון הינו הנהגת שיטה של "המרבה במחיר". שיטת זו הובילה לכך שבשל מצוקת הדירות הקשה ביישובים הערביים וכן בשל הנדרות של קרקע מדינה בהם, מחيري הקרקע הרקיעו שחקים כך שהאוכלוסייה החלשה ומוחסנת הדירות נותרה שוב לא פתרון.¹⁶

ב. בשל שני מוגבלותה ב策יפות ייחודת הדירות במקומות. מושדות התכנון אימצו מדיניות של בנייה רוויה להגברת הליכי העיר ביישובים הערביים ואילו מנגד בקרב האוכלוסייה הערבית נהוג לבנות בנייה כפרית המתאפינית בהיותה צמודת קרקע. כתוצאה מכך, המכוונים המוצעים לחברת העירית כוללים מספר ייחודת הדירות למגרש שבגווה מהמצופה בקרב קהל היעד ונוצרת רתיעה לגשת למכוונים אלה ומספר הפונים הנמוך מוביל לפסילת המכרז.¹⁷

ו. בעיות ברמת השלטון המקומי:

הרשויות המקומיות ממלאות תפקיד חשוב בתכנונו ובפיתוחו של יישוב. ראשית, רשות מקומית ממלאות תפקיד חשוב בייזום וביצועו של דיני התכנון והבנייה עבירות אם הן מוגדרות כוועדות מקומיות לתכנון ובניה. רשות מקומית שפועלת כועודה מקומית יכולה לקדם תכניות ולספק את צרכי היישוב בצורה יותר יעילה ומתוך מחויבות לאינטרסים של תושביה שכן אינה תלואה באינטרסים של רשות מקומיות אחרות או של השלטון המרכזי הבאים לידי ביטוי בוואדיות מרחבות.¹⁸ רק 5 רשות מקומיות ערביות משמשות כועדות מקומיות לתכנון ובניה.¹⁹

בנוסף, מרבית התוכניות המעודכנות ליישובים הערביים אינן מאפשרות הוצאה היתרי בנייה ישירות מכוחן אלא מחייבות הליכים תכנוניים נוספים שחלפן מהן, הכנת תכניות מתאראות מקומיות וקידומן, נמצאת באחריות הרשות המקומיות. רובן המוחלט של הרשותות הערביות חסרות יכולת כלכלית לעשות כן.²⁰

שנייה, הרשותות המקומיות אחראיות על פיתוח וביצוע התשתיות ביישובים. דו"ח המבקר מתייחס לכך כי קיימים קשיים בהסדרים למימון עלויות הפיתוח ברשותות מקומיות בצורה שגורמת להתקבות הבניה.²¹ בנוסף לכך, מרבית הרשותות המקומיות הערביות נמצאות במצב כלכלי שלא מאפשר להן למצוא פתרון לסוגיות השפכים והבזבז, שמהווה תנאי הכרחי לדין בתוכניות.²² מסיבה זו למשל, החלטה הוועדה המקצועית למיים ובזבז בוועדה המחויזת לתכנון ובניה במחוז הצפון לא להפקיד תכניות מתארא מקומיות או מפורחות חדשות ב-25 יישובים ערביים עד לפתרון סוגיה זו.²³

ז. התוכניות הממשלתיות לדירות בר השגה פוטחות על היישובים הערביים:

למרות שմבקר המדינה הקדיש פרק שלם לסוגיות הדירות בר ההשגה ולצורך בהסדרות כוללת של תחום זה על כלל היבטי התכנוניים והקנייניים הרי שלענינו בטלטה מעלה הכל העדרה של התייחסות קונקרטית לנושא הדירות בר ההשגה בחברה הערבית. התערבות המדינה בשוק הדירות בהקשר זה מטרתה היא להויל את עלויות הדירות כך שגם אזרחים שדים אינה משגת יוכל לחיות בכבוד תחת קורת גג. נסיגת המדינה מהמעורבות בשוק הדירות המוזל בין אם על ידי בניה דירות ציבוריות או על ידי סבסוד משכנתאות למעוטי יכולת הינה בעלת השפעה שלילית על יכולתן של האוכלוסיות החלשות למשמש את זכותן לדירות נאות. דא עקא, ככל שעסקין באוכלוסייה הערבית הרי שהמלצות מבקר המדינה אינן רלוונטיות.

¹⁶ שם, בעמ' 42, 23.

¹⁷ שם, בעמ' 45.

¹⁸ מצוקת הדירות וההיסטוריה מבנים, לעיל ה"ש 5, בעמ' 22.

¹⁹ הצעת הרשות לפיתוח כלכלי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 4.

²⁰ התכנון המתאורי, לעיל ה"ש 6, בעמ' 13.

²¹ דו"ח המבקר, לעיל ה"ש 1, בעמ' 23.

²² הצעת הרשות לפיתוח כלכלי, לעיל ה"ש 9, בעמ' 3.

²³ מצוקת הדירות וההיסטוריה מבנים, לעיל ה"ש 5, בעמ' 34.

מבחן המדינה אמנים ממליץ על הגדרה מדעית לאוכלוסייה הזכאית לדיר בבר השגה וכן לאומדן ההיקף של אוכלוסייה זו, אך באומה מידע אין התייחסות עצם זה שהמושג "דירות בר השגה" הוא מושג זר לאוכלוסייה הערבית. שכן, התבוננות בתוכניות ובהתבות שיזמו משרדיה הממשלת לארך שנים מראה כי תוכניות והתבות אלו נטרפו על מידותיהם של היישובים היהודיים ופסחו על היישובים הערביים. כך למשל, במסגרת תכנית "מחיר מטרה" אשר החלה לפעול בחודשים האחרונים ישוקו בשנים 2015-2019 66,000 יחידת דיר כאשר כ-80% מהדירות במוגרת מכרזים אלה ימכרו במחיר הנמוך ב- 20% מהמחיר הממוצע באותו אזור. מבין רשימת 30 היישובים בהם תוכנית תכנית זו, אין לו יישוב עברי אחד. כתוצאה לכך, האזרחיםعربים לא יייחנו ישירות מההטבה שיש בתוכנית הנדונה ולא תיגרם ירידת כלשהי במחירים הדירות ביישובים הערביים.

לא זו בלבד, אלא גם היזמות התכנונית עליהן הכריזה הממשלה בשנת 2011 בעקבות המחאה החברתית, להאצת הבניה (תכניות להאצת בניה – תכניות לה"ב) אשר ידונו במסלול מיוחד ומהיר, לא הוחלו על הרשויות הערביות. מבין 71 תוכניות מתאר שהוכנסו במסלול זה, נכללו רק 3 תוכניות מתאר לרשות ערביות וכן בין 69,260 יחידות דיר שקדמו במסגרת זו, פחות מ-3% ייחידות הוקצו ליישובים הערביים.²⁴ האמור לעיל נכון אף ליתר התוכניות אליהן מתייחס דוח' מבחן המדינה, תכנית "מחיר דירה למשתכן" ומסלול "השקרה לטווה ארוך".²⁵

סיכום:

כפי שהראינו לעיל, מצוקת הדיר של היישובים הערביים הינה רחבה וחמורה יותר מאשר "משבר הדיר" המאפיין את שוק הדיור בישראל ואליו מתייחס דוח' מבחן המדינה. משכך, המלצות שנוצעו לטפל בכך ובקבוצת הדיור הוגאים וכן "בכשלים" ו"ליקויים" הקיימים במערך החוקי, הממשלתי או התכנוני, אינם נותנים פתרון למצוקת הדיר ביישובים הערביים. שכן, בפני פיתוח היישובים הערביים ופתרון מצוקת הדיר עומדים "חסמים" שהםтвор של מדיניות מכובנת, עקבית ושיטתית שהעדייפה את התיאשות האוכלוסייה היהודית על פני, וליתר דיוק - על חשבון, פיתוח היישובים הערביים.

בעוד שבחן המדינה משתמש בביטויים כמו "ליקויים" או "כשלים" כדי לתאר את מחדלי המדינה בבואה לטפל במשבר הדיר בגורם היהודי, הרי שהטרמינולוגיה שהייתה על שbowן מבחן המדינה לאמץ בבוואו לתאר את משבר הדיר בגורם היהודי היא טרמינולוגיה הנגורת מהביטויים "מכשולים" או "חסמים". הבחנה בין שני הביטויים "כשלים" לעומת "מכשולים" אינה עניין סמנטי בלבד, אלא היא יורדת לשורש הבעיה האמתית שיוצרה את מצוקת הדיר בחברה הערבית. בעיה זו היא נגורת של מידת הנכונות והרצון הכספי והאמתני של המדינה לפעול ולתקן את העול ההיסטורי שנגרם לאוכלוסייה הערבית, בין היתר, במישור של התכנון והבנייה. ככל שהמדיניות של יד אחת מפקיעה והורסת יד שנייה בונה" וכל עוד המדינה רואה באינטרס של המיעוט היהודי כמתנגד חזיתית עם האינטרס של הרוב היהודי הרי שאין בהמלצות מבחן המדינה כדי לפתר את משבר הדיר בחברה הערבית.

²⁴ מצוקת הדיר והרישות מבנים, לעיל ה"ש 5, בעמ' 63.

²⁵ המרכז العربي לתכנון ובניה "דו"ח מבחן המדינה ממצוקת הדיר ביישובים הערביים" (הודעה לעיתונאות ערבית, ac-ap.org/?mod=articles&ID=515 (27.02.2015)

נספח א' – ניתוח מרכזיז רשות מקראקי ישראל לשנת 2014

**טבלת השוואת 1: מספר יחידות הדיור ששווקו ביישובים היהודיים
וביישובים הערביים בשנת 2014**

יישובים ערביים	יישובים יהודים	
1844	38261	שיווק יחידות דיור

**טבלת השוואת 2: מספר יחידות הדיור ששווקו בהتنחלויות וביישובים
הערביים בשנת 2014**

יישובים ערביים	התנחלויות	
1,844	3,163	שיווק יחידות דיור
כ- 1,200,000	כ- 550,000	תושבים

**טבלת השוואת 3: מספר המכרזים שפורסמו להקמת אזורי תעשייה ומסחר
ביישובים היהודיים והערביים**

ingleton< th>	ingleton< th>	singleton< th>
0	36	2014
13	328	2009-2014

טבלה 4: מספר נכסים הפליטיים ("נכסים נפקדים") שנמכרו בשנים האחרונות

2007-2014	שנת 2014
יותר מ- 830	77

ביבליוגרפיה

1. מבקר המדינה דיו"ח ביקורת – **משבר הדיור** (2015).
2. המרכז הערבי לתכנון אלטרנטיבי ובסיכון – מתקנים למען זכויות אדם **התכנון המתاري ביישובים הערביים בישראל – תמונות מצב** (2012).
3. קיס נאסר מצוקת הדיור והרישות מבנים בחברה הערבית בישראל: מכשולים נוכחיים והמלצות לשינוי (2012).
4. סיכוי- העמותה לקידום שוויון אזרחי "שיווקן קרקע מדינה לפיתוח ובניה ביישובים ערביים" **מחסומים לsiccoims 3** (2011).
5. סיכוי- העמותה לקידום שוויון אזרחי "מדד השוויון בין האזרחים היהודים לערבים בישראל" **מדד השוויון 4** (2010).
6. עוני בנא "מצוקת הדיור בקרב החברה הערבית בישראל" (2011) www.acri.org.il/he/wp-content/uploads/2011/08/housing-arabcitizens0811.pdf
7. הרשות לפיתוח כלכלי של מגזר המיעוטים משרד ראש הממשלה **הצעה לפתרון סוגית התכנון והדיור במגזר היהודי** (הוגש לצוות המשנה בנושא דיור בוועדה לשינוי כלכלי חברתי בראשות פרופ' מנואל טרכטנברג, 2011).
afed.gov.il/Documents/%D7%9E%D7%97%D7%A7%D7%A8%D7%99%D20%D7%9E%D7%99E%D7%9E/aravim_diur5.pdf
8. המרכז הערבי לתכנון ובניה "דיו"ח מבקר המדינה מתעלם ממזכות הדיור ביישובים הערביים" (הודעה לעיתונות בערבית, ac- (27.02.2015) ap.org/?mod=articles&ID=515